

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

Με αφορμή τις εξαγγελίες περί επιστροφής των αναδρομικών.....

Τις τελευταίες ημέρες, δημοσιεύματα στον έντυπο και ηλεκτρονικό Τύπο κάνουν αναφορά σε νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης για την εφάπαξ καταβολή αναδρομικών από τις μισθολογικές περικοπές του 2012 σε ένστολους, πανεπιστημιακούς, γιατρούς ΕΣΥ και δικαστικούς, σε συνέχεια των εξαγγελιών του Πρωθυπουργού στη ΔΕΘ. Η εξέλιξη αυτή είναι θετική αλλά και αυτονόητη, καθώς το ΣτΕ είχε αποφανθεί περί της αντισυνταγματικότητας των μισθολογικών περικοπών που είχαν επιβληθεί με το Ν. 4093/2012 και είχε επανειλημμένως καλέσει την Κυβέρνηση να συμμορφωθεί με τις δικαστικές αποφάσεις. Εντούτοις, δεν αποκαθιστά τους μισθούς μας (τουλάχιστον) στα επίπεδα του 2012 και δεν διορθώνει την άνιση - διαχρονικά - μεταχείριση των πανεπιστημιακών σε σύγκριση με τα άλλα ειδικά μισθολόγια. Επιπλέον, δεν μπορεί να επικαλύψει την τραγική κατάσταση με την οποία βρίσκεται σήμερα αντιμέτωπο το Δημόσιο Πανεπιστήμιο και η Δημόσια Εκπαίδευση γενικότερα. Όπως δεν μπορεί η «έξοδος από τα Μνημόνια» να αποκρύψει τη δυσάρεστη πραγματικότητα της οικονομικής, κοινωνικής και ανθρωπιστικής κρίσης στην οποία έχει βυθιστεί η μεγάλη πλειονότητα της ελληνικής κοινωνίας από τις πολιτικές λιτότητας των τελευταίων οκτώ ετών.

Τα Πανεπιστήμια εξακολουθούν να είναι παγιδευμένα σε μια δεινή κατάσταση. Τακτικοί προϋπολογισμοί που δεν επαρκούν για την κάλυψη ούτε καν των ανελαστικών δαπανών (οι οποίες αυξήσεις δόθηκαν δεν αντιστρέφουν στο ελάχιστο τη ζοφερή πραγματικότητα των μειωμένων κατά 70% προϋπολογισμών πριν την κρίση). Γραφειοκρατία που καθιστά αδύνατη, στο όνομα δήθεν της «διαφάνειας», την απορρόφηση ακόμη και αυτών των πενιχρών κονδυλίων. Αποψίλωση και γήρανση του διδακτικού προσωπικού, παρά την προκήρυξη νέων θέσεων ΔΕΠ τα τελευταία δύο έτη. Διαρκής συσσώρευση προβλημάτων στα ζητήματα της φοιτητικής μέριμνας, η οποία αφορά στο πιο ευάλωτο κοινωνικά στρώμα των φοιτητών. Και η κατεύθυνση που δίνεται από πλευράς Πολιτείας, όπως συνειδητά προετοιμάστηκε και στο πρόσφατο θεσμικό πλαίσιο για τα πανεπιστήμια: εξασφαλίστε πόρους με «άλλους τρόπους» και μειώστε τις κρατικές δαπάνες. Τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, η «πώληση εξειδίκευσης» σε μεταλυκειακό επίπεδο, η πρόσληψη Πανεπιστημιακών Υποτρόφων ή Νέων Επιστημόνων για την απόκτηση ακαδημαϊκής εμπειρίας (sic!) με ελαστικές μορφές εργασίας και κατ' αποκοπή αμοιβή είναι ορισμένες ενδεικτικές πτυχές αυτού του πλαισίου.

Η πιθανολογούμενη επιστροφή των κλεμμένων μισθών μας (αν αυτή τελικά συμβεί, γιατί έχουμε μακρά και αρνητική εμπειρία από την παρούσα κυβέρνηση από «ανακοινώσεις», όπως οι αυξήσεις των μισθών που αποδείχθηκαν μειώσεις ή η ανένη «επιστροφή» που είτε δεν συμβαίνει ποτέ είτε «δια μαγείας» εκφυλίζεται σε ένα ελάχιστο ποσό), οι μικρές σποραδικές «ενισχύσεις» των πανεπιστημίων με προσωπικό ή κονδύλια, μπορεί να παρουσιάζονται από την Κυβέρνηση ως αντιστροφή της κατάστασης. Η πραγματικότητα όμως είναι αδυσώπητη και δεν μπορεί να κρυφτεί πίσω από «μποναμάδες» ή εξαγγελίες περί εξόδου από την κρίση. Τα εξοντωτικά πρωτογενή πλεονάσματα είναι παρόντα και θα μείνουν για πολλά χρόνια ακόμη, απαιτώντας την περαιτέρω αφαιμάξη των χαμηλών και μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων και την περικοπή των δαπανών του κοινωνικού κράτους φέρνοντας τις δομές της υγείας και της παιδείας σε οριακές καταστάσεις. Η δημόσια περιουσία θα συνεχίσει να ξεπουλιέται με εξευτελιστικούς όρους και υπό της επευφημίες της εγχώριας και ξένης οικονομικής ολιγαρχίας αλλά και μεγάλης μερίδας των μέσων μαζικής «ενημέρωσης». Μεγάλα στρώματα του λαού μας θα παραμένουν σε εφιαλτική κατάσταση. Και,

βέβαια, οι μισθοί μας, όπως και οι προϋπολογισμοί των Πανεπιστημίων, θα παραμένουν καθηλωμένοι σε μη αποδεκτά επίπεδα. Βλέπετε, οι Υπουργοί Οικονομικών και Παιδείας, σε αγαστή συνεργασία με την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ, είχαν ως βασικό μέλημα, εν μέσω θέρους, την αποκατάσταση της «αδικίας» απέναντι στους συναδέλφους εκείνους που ασκούσαν ελευθέριο επάγγελμα και δεν απέδιδαν τη σχετική παρακράτηση στους ΕΛΚΕ των Ιδρυμάτων τους μέσω μιας πελατειακής, κυνικής και αήθους ρύθμισης. Μιας ρύθμισης που συνοδεύτηκε με τη φαινή ιδέα να διατεθούν τα έσοδα που θα εισπράξουν οι ΕΛΚΕ από τις παλιές οφειλές αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση έργων όσων ασκούσαν επιχειρηματική δραστηριότητα!

Σε αυτό το περιβάλλον εξάρτησης και πολύπλευρης παρακμής της χώρας υπάρχει η ανάγκη, σήμερα περισσότερο από ποτέ, για μια άμεση και οργανωμένη έξοδο του λαού μας από την επιτροπεία, τους εκβιασμούς, τη σήψη και την παρακμή. Αν ενωθούμε, αν στοχαστούμε όλοι μαζί, αν δουλέψουμε συλλογικά, αν είμαστε έτοιμοι για θυσίες για την αξιοπρέπεια, για το παρόν και το μέλλον αυτού του τόπου, μπορούμε να ελπίζουμε. Τίποτε άλλο, περισσότερο ή λιγότερο πια, δε μπορεί να γίνει.

Από το δικό μας μετερίζι, το Πανεπιστήμιο, δεσμευόμαστε να δώσουμε αυτή τη μάχη.

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για ένα πραγματικά δημόσιο, δωρεάν, δημοκρατικό πανεπιστήμιο ενάντια σε όλες τις πολιτικές που προωθούν τη μετάλλαξή του, διεκδικώντας:

- Άμεση αύξηση της χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και ανάκτηση όλων των επιπλέον απωλειών σε σχέση με τη μείωση του ΑΕΠ από το 2010, προκειμένου τα Ιδρύματα να αντιμετωπίσουν με επάρκεια τις λειτουργικές τους ανάγκες και ιδιαίτερα αυτές της φοιτητικής μέριμνας.
- Προσλήψεις νέων μελών ΔΕΠ για την αναπλήρωση των μεγάλων κενών που έχουν δημιουργηθεί λόγω συνταξιοδοτήσεων και αποχωρήσεων.
- Κατάργηση των μέτρων που έχουν επιβληθεί σταδιακά από τη σημερινή και τις προηγούμενες κυβερνήσεις, με την παρότρυνση της ΕΕ και του ΟΟΣΑ, και έχουν επιφέρει την εμπορευματοποίηση πλευρών των ΑΕΙ.
- Κατοχύρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης όλων των μελών ΔΕΠ, με αξιοπρεπείς μισθούς που θα ανταποκρίνεται στα υψηλά προσόντα, τον κοινωνικό ρόλο και το έργο που προσφέρουν οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι.
- Αξιοπρεπείς όρους συνταξιοδότησης για τα αφυπηρητήσαντα μέλη ΔΕΠ, καθώς ο επιδοματικός χαρακτήρας των αποδοχών των πανεπιστημιακών, σε συνδυασμό με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κλάδου (μακρά διάρκεια σπουδών, λίγα συντάξιμα έτη, κ.ά.) και τις αλλαγές στο ασφαλιστικό (νόμος «Κατρούγκαλου») έχουν οδηγήσει τις συντάξεις σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα, περίπου στο 55%-60% σε σχέση με το 2009.

Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε μαζί με εκείνους τους Πανεπιστημιακούς που καθημερινά μοχθούν να κρατήσουν ψηλά την ποιότητα της δημόσιας πανεπιστημιακής εκπαίδευσης με σεβασμό στο λειτούργημα που τους εμπιστεύτηκε η κοινωνία, με προσήλωση στη διαρκή ανάπτυξη των εκπαιδευτικών και ερευνητικών τους ικανοτήτων, με σεβασμό στη φωνή και τις ανάγκες των φοιτητών και με αγωνία για την υπεράσπιση της κοινωνίας από την καταλήστευση των κοινών πόρων και την αδικία.

10.10.2018